

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie obwinionego M. J.,
o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Tychach
z dnia 9 marca 2021 r. sygn. II W 2/21, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 1 czerwca 2021 r. w sprawie o sygn. XXII Ka 321/21,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 7 sierpnia 2024 r.
wniosku obrońcy obwinionego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Grzegorza Pastuszko od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. I NWW 180/24
na podstawie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 czerwca 2022 r. obrońca M. J. złożył wniosek o wyłączenie w trybie art. 42 k.p.k. od orzekania SSN Anny Dziergawki w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym sygn. akt IV KO 40/24, powołując się na następującą argumentację: „w związku z wyrokiem TSUE z dnia 21 grudnia 2023 r. C-718/21, w którym uznano, że osoba powołana przez polityczną KRS nie jest bezstronnym i niezawisłym sądem ustanowionym ustawą – albowiem

skład ten nie stanowi sądu w rozumieniu TFUE”. Wnioskodawca w dalszej części podniósł, iż na wypadek negatywnego rozpatrzenia wniosku o wyłączenie wnosi o przeprowadzenie zarówno w postępowaniu zasadniczym jak i w niniejszym postępowaniu przed SN testu niezawisłości i bezstronności w trybie art. 42 § 3 ustawy p.u.s.p. oraz o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania pytań prejudycjalnych zawartych przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 października 2023 r. III CB 40/23.

W powyższym piśmie zawarł on również „wniosek ewentualny do rozpoznania po wyznaczeniu składu Sądu” i wniósł o wyłączenie w trybie art. 42 k.p.k. od orzekania w niniejszej sprawie sędziów do niej wyznaczonych. Jako podstawę wyłączenia sędziów wskazał „że osoba powołana przez polityczną KRS nie jest bezstronnym i niezawisłym sądem ustanowionym ustawą ...”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Jednocześnie, stosownie do treści art. 26 § 3 u.SN, wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 u.SN, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Stosownie do przywołanych przepisów kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do badania wniosków o wyłączenie sędziego obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. W pozostałym zakresie

zastosowanie znajdują przepisy regulujące orzekanie w sprawach o wyłączenie sędziego w trybie procedury właściwej dla danej sprawy.

W niniejszej sprawie obrońca obwinionego nie wskazuje na żadne okoliczności dotyczące ewentualnego braku niezawisłości sędziego, w szczególności nie podjął nawet próby uprawdopodobnienia, a nawet nie sformułował zarzutu, że wskazani we wniosku sędziowie, a tym bardziej wyznaczony sędzia podlega jakikolwiek wpływom lub wskazówkom zewnętrznym w zakresie wydawanych postanowień oraz wyroków i innych czynności zmierzających do rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy. Obrońca obwinionego nie podjął również próby uprawdopodobnienia ani nie sformułował zarzutu, że sędziowie ci a tym bardziej wyznaczony sędzia jest stronniczy w stosunku do uczestników postępowania, zależny od organów pozasądowych, czynników społecznych lub politycznych, w szczególności partii politycznych.

Podniesiony zarzut obejmuje wyłącznie okoliczność powołania sędziów na urząd „(...) przez polityczną KRS (...)”, i jego celem jest podważenie statusu sędziowskiego wyznaczonego sędziego. Wnioskodawca stwierdza wprost: „w/w osoby nie są sędziami”. Konsekwentnie uznać należy, że podniesione we wniosku zarzuty wpisują się w dyspozycję art. 26 § 3 u.SN, a tym samym zgodnie z przywołanym przepisem wniosek należy pozostawić bez rozpoznania.

[SOP]

[ms]